

●●●
P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

A tenger alatt

Mikor a patakunk még kicsi volt,
esővízzel teleitta magát,
mert olyan volt neki a medre,
mint két számmal nagyobb nagykabát.
Aztán nőtt és zúgott és leszaladt
vakmerőn a messzi nagy tengerig,
ahol mindenféle tág meder
teljes egészen megtelik.

Mennyi hangos sirály! Mennyi hajó!
És hatalmas halak a víz alatt!
Körbejárta a tengerpartot,
még a széllel is versenyt szaladt.
Aztán leszállt a sötétlő mélybe,
nem sejtett titkok nyomába eredt:
az emberek, ha mélyre leúsznak,
búvár a nevük, nem emberek.
Még mélyebben nagy halakat látott.
Furcsa alakú állatot, sokat.
Egy felülről lefödött hajót,
ablaka mögött utasokat,
kik bent nem úsztak, hanem fagyiztak,
szkafander se volt senkinek fején,
bámulta őket hosszasan, mert
valóság volt ez, nem költemény.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Miért kék a tenger?

Tudtad, a tenger miért kék?
Mégfürdött benne egyszer az ég!
Meleg volt, forró nyári nap,
perzselték testét a sugarak,
hát lenézett, sehol egy sziget,
meglátta a hatalmas vizet.

Mert kipirult, s izzott nagyon,
elmélázott egy hűsülő halon,
s mert éppen ahhoz volt kedve,
fejest ugrott a tengerbe.

Összeért vízzel az ég!
A tenger azóta kék...

egy vízből kipislogó krokodil lennék. Kárpótlásul van számotokra valami meglepetésem! Jól figyeljétek! Robotkarjaimmal kiteszek elétek a partra egy érdekességet. Itt is van! Na, mit szóltok hozzá? A kancsók mellett találtam. Az oldalán azt írja: KINCSESLÁDA. Senki nem látta még, nektek tartogattam. A benne levő kincset hazavihetitek. Nyissátok fel gyorsan!

Nem sikerül? Ó, hát hogyan is sikerülne? Hiszen nincs meg a kulcsa! Keressetek egy jó nagy követ, és verjétek le róla a lakatot. Hurrá, végre megadta magát! Sikerült felnyitni. Na, mi van benne? Arany? Gyémánt? Igazgyöngy? Egyik sem? Azt mondjátok, egy kisebb láda? És abban a ládában? Micsoda? Egy még kisebb láda? És abban a még kisebb ládában? Hihetetlen! Egy annál is kisebb láda? S ab-

ban? Na? Mi a csoda történt veletek? Mi ez a nagy kacarászás, hahota? Hasatokat fogva vinnyogtok, röhécseltek, szólni sem tudtok. Bökjétek már ki végre, mit láttok? Azt mondjátok, üres? Nincs benne semmi, átejtés az egész?

Már hogy lenne üres?! Mit gondoltok, honnan jön ez a sebesen áradó kacagóhullám, ami magával ragadott? Csakis a ládikából, mely feneketlen jókedvvel van tele. Na, de elég volt! Csukjátok le a fedelét, mert engem is elkapott! Ha-ha-ha! Alig bírok magammal. Úgy vihorászok, mintha csiklandoznának. Micsoda képtelenség! Bármilyen mélyre merülhetek, semmi bajom a tengernyi sós víztől, de fuldoklom egy ládányi nevetéstől! Ha-ha-ha! Ha-ha-ha!

CSILLAG ISTVÁN rajzai

ő is felfér. Az izgatott búcsúzkodást követően a boldog bűvárbrigád felnyüzsgött a tenger-alattjáróra, és nagy hurrák és juhúk közepette bravúrosan begurultak a Bingyuszdombi tóba.

Elmerültek.

Álomszerű vízi táj tárult fel előttük. Vidám buborékok és színes, lebegő lények között találták magukat. Vizes kacagás, huncut gluggyok mindenütt. Olykor furcsa, meleg áramlat szaladt végig alattuk, vizes csiklintást szórva szét. Remekül szórakoztak.

Mire elindultak a felszín felé, már mindannyian alig várták, hogy megbeszéljék a tó birodalmában látottakat. Amint a dióhéj-tenger-

alattjáró kibuggyant a tóból, egymás szavába vágva sorolták a buboréksodákat.

– Na és a lajtmurját láttátok? – dörmögte Medve Barna csak egy kicsit irigyen.

A társaságon tanácstalan pillantások, bizonytalan hümmögések futkostak végig, míg nem Csiga Titusz félenken elsziszegett egy perszehogyigent. Erre aztán lavinaként zúdultak a további igenek, sok lelkes persze és hogyne. Tücsök Gusztávot is elsodorta az ámuló igenlések árama, és arra gondolt, hogy végül is az a sok furcsa lila buborék talán a lajtmurja nevetése volt.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

